

Επιστροφή στο ριζικό νόημα της εξέγερσης Κάτω η Εξουσία

Η 17 Νοέμβρη, πέρα από όλα τα υπόλοιπα, κάθε χρόνο αποτελεί μια αφορμή για να ξεκινάει μια εφ'όλης της ύλης κουβέντα περί του ποιος ή ποιοι δικαιούνται να «γιορτάζουν» την επέτειο της κατάληψης του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη του 1973 στην Αθήνα.

Τώρα λοιπόν το 2018, ίσως είναι μια καλή αφορμή να δούμε πράγματι ποιος αναφέρεται σε τι, και για ποιο λόγο. Πράγματι το Πολυτεχνείο ήταν όλα όσα διακηρύττουν οι συνεχιστές του αλλά ήταν και πολύ περισσότερα. Σε αντίθεση με τον Δεκέμβρη του 08 που είχε ένα πιο διακριτό υποκείμενο και μια πιο διακριτή διεκδίκηση, η ιστορία του Πολυτεχνείου έχει αποδειχθεί λίγο πιο νεφελώδης.

Αυτή η συσκότιση, έχει οδηγήσει και στο να επιχειρούν διάφοροι κάθε χρόνο, σταθερά από το 1974 και μετά να προβάλουν το δικό τους *modus operandi* πάνω στην εξέγερση του Πολυτεχνείου. Με άλλα λόγια επιχειρείται μια διαχείριση του κεντρικού νοήματος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και όχι ενός κριτικού στοχασμού της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, προκειμένου να δούμε αν μπορούμε να φτάσουμε παραπέρα.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το Πολυτεχνείο να αποτελεί αντικείμενο διαμάχης πάνω σε όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς, του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού χώρου. Το ΠΑΣΟΚ (όταν ήταν στα πάνω του), το ΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και σχήματα και δυνάμεις που εντάσσονται στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά και τον α/α/α χώρο αναφέρονται στο ίδιο γεγονός αλλά φορώντας διαφορετικά γυαλιά. Από ταξική πάλη και αντι-ιμπεριαλιστικό μέτωπο, σε δύναμη για τον ομαλό εκδημοκρατισμό της χώρας, στον ευρωκομμουνισμό, στους απογόνους του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και του Δ.Σ.Ε.. Οι επιλογές και οι αναγνώσεις είναι τόσο πολλές, σχεδόν τόσο πολλές όσο και αυτοί που επιχειρούν να τις κάνουν.

Έτσι λοιπόν και εμείς παίρνουμε το θάρρος να κάνουμε μια προβολή πάνω στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και να επικεντρωθούμε πάνω σε ένα από τα κεντρικά νοήματα του γεγονότος που θεωρούμε πως παραμένει επίκαιρο.

Το ζήτημα της εξουσίας, ή καλύτερα το πρόβλημα της εξουσίας. Το σύνθημα «Κάτω η εξουσία» ήταν ένα από τα κεντρικά, μιας μειοψηφικής δύναμης μεν που όμως αντηχεί μέχρι σήμερα. Κι αυτό γιατί ήταν από τότε προφανές το παράδοξο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, του κρατισμού όπως λέμε σήμερα.

Η κρατική εξουσία και ο καπιταλιστικός τρόπος διαχείρισης έχουν ριζώσει τόσο πολύ μέσα μας πλέον που αδυνατούμε να δούμε οποιαδήποτε προοπτική έξω από αυτά. Η δηλητηριώδης, σχεδόν τοξική μικροφυσική της εξουσίας έχει μολύνει τόσο πολύ τους ανθρώπους και την κοινωνία όπου πλέον φαινόμενα όπως η δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου στην Ομόνοια, οι μαζικοί πνιγμοί μεταναστών και προσφύγων, οι επαναπροωθήσεις, ο κανονικοποιημένος ναζιστικός και εθνικιστικός λόγος που εκφέρεται καθημερινά στη Βουλή, στους χώρους εργασίας, στα σχολεία και στους υπόλοιπους υγιείς κοινωνικούς χώρους

φαντάζουν ως φυσικά και νορμάλ. Η διάσταση μεταξύ αριστερού-κεντρώου-δεξιού λόγου έχει εξαφανιστεί. Τα πάντα έχουν συγκλίνει στη διατήρηση της εξουσίας πάση θυσία. Εκείνης της εξουσίας που οι πολιορκημένοι του Πολυτεχνείου πάσχιζαν να γκρεμίσουν, ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

Ο βασικός λόγος που επιλέγουμε να κεντράρουμε σε αυτό το σύνθημα δεν είναι για να αποδώσουμε φόρο τιμής σε εκείνους και εκείνες που δολοφονήθηκαν από το δικτατορικό καθεστώς. Είναι γιατί θέλουμε να προλάβουμε άλλη μια επέτειο από τα να καταλήξει ευκαιρία για να πει ο καθένας τι νομίζει ότι ήταν το Πολυτεχνείο. Είναι γιατί έχουμε κουραστεί με την παλινδρόμηση κάποιων προς τον κομμουνισμό και τα εθνικοπατριωτικά μέτωπα που θέλουν συνεχώς να ψάχνουν για συγγένειες εκεί που δεν υπάρχουν. Είναι γιατί επίσης έχουμε κουραστεί με το πόσο απροκάλυπτα ακροδεξιός έχει γίνει ο κυρίαρχος λόγος των κομμάτων, των ΜΜΕ, της Εκκλησίας και του Πανεπιστημίου.

Κυρίως όμως είναι επειδή δεν θα κουραστούμε ποτέ να λέμε πως ο εχθρός μας, τότε, τώρα και στο μέλλον, είναι το κράτος, η εξουσία και το κυρίαρχο οικονομικό σύστημα. Για όλους αυτούς τους λόγους και αρκετούς ακόμα λέμε, πως το σύνθημα « Κάτω η Εξουσία» δεν είναι απλώς επίκαιρο, αλλά είναι απαραίτητο αφού έχει εξελιχθεί σε μονόδρομο. Αν δεν τελειώνουμε με την εξουσία και τους επίδοξους διαχειριστές της τότε αυτή θα τελειώνει με εμάς.

- Πορεία 17 Νοέβρη στις 17:30 στο Πολυτεχνείου

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ανοιχτή συνέλευση κάθε Παρασκευή στις 20:00 στον ΕΚΧ Μικρόπολις
ak_salonica@espiv.net
antiauthoritarian.gr